

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Opvs De Iudiciis Divinis, Qvae Devs In Hoc Mvndo Exercet

Accessit index concionatorius in omnes totius anni dies Dominicos &
Festos, ab ipso Auctore confectus

Stengel, Georg

Ingolstadii, 1651

5. Viæ ducem repudiantes dignos esse, vt in via errent.

urn:nbn:de:hbz:466:1-45701

armis circumspicere. Quos deserit, punit. Dum manum suam subducit, extendit; & satis graviter percutit, dum non succurrit. Cùm enim mens humana, ad res divinas, noctuæ instar, caliget; neque eas ita intelligere possit, ut voluntas inflammetur, atque in affectum efferuescat; divina luce collustrandus est animus, ne obscure confuseque, sed perspicuè & congruè apprehendat ea, quæ pertinent ad salutem; itemque ne bene apprehensa cognitaque, naturæ vitio, ad sensus & vanitatem tracta, citò obliteret. Igitur, ne animus radio affectus rerum supernaturalium ad terrena relabatur, præter inspirationem & illuminationem, exigit opem divinam, qua phantasia juvetur, eleuetur, & applicetur, ad ea, quæ illustratione cognovit, ita assiduè imaginanda, ut affectus sequatur. Hoc pacto facilè est despiciere fluxa, & æterna bona appetere; sicut difficile, immò impossibile, sine hoc auxilio, non ferri in divitias, voluptates illicitas, & ambitiones: si enim hæc talia assiduà cogitatione æstimentur, neque aqua aliunde infundatur, non potest non incendi humana cupiditas. Sufficit ergo divinæ justitiæ, lumen toties impij malitia extinctum non ampliùs reaccendere. Postquàm monuit, postquam manum extendit, postquam gratiam toties obtulit sufficientem, cur non tandem volentes sinat in tenebris ambulare, offendere, cadere? Solem in ipso meridie obscuravit, *Luc. 23. 45.* & quodammodo extinxit, cùm Christus occideretur: occiditur autem Christus, quoties gratia, quam ille sanguine suo promeruit, pedibus conculcatur; an non igitur meritò divinum lumen extinguat, &, velut Ægyptijs, palpabiles tenebras inducat? *Exod. 10. 21.*

Cæcum ducebat baculo puer, & sequi nolentem, quàm eundem erat, etiam trahebat; cùm cæcus ira percitus, eo ipso baculo ducem suum abigebat, idque sæpiùs fecerat. Abactus toties puer redire noluit. Cecidit ergo in præterfluentem duce destitutus, puero clarissimis cachinnis applaudente. Qui spectaculo aderant, omnes dixere, cæcum ruinâ suâ dignum esse: si enim non voluisset labi, ducem à se repellere non debuisset. Quæ homines salutis causa debent operari, exequi non possunt sine divina directione; cùm executio à plurimis non rarò rebus pen-

Gggg 2 deat,

V.

- deat, quæ non sunt in hominis potestate. Dirigere itaque, & ve-
- Ierem. 10. 24. lut cæcos nos ducere debet DEVS, ad quem Ieremias ait: *Scio, Domine, quia non est hominis via eius, nec viri est, ut ambulet, & dirigat gressus suos.* Item Salomon: *Cor hominis disponit viam suam, sed Domini est dirigere gressus eius.* Ducit igitur homines diuina bonitas, per consilia idonea, quæ suggerit, per impedimentorum remotionem, per occasiones ad exequendum oblata. Plurimi sunt, qui consilia DEI spernunt; impedimenta mordicus tenent, occasiones omnes abijciunt. An non enim de consilijs
- Prou. 1. 25. clarè ait: *Despexistis omne consilium meum, & increpationes meas neglexistis?* Impedimenta salutis remoueri (sicut caraplasma cicatrici agglutinatum detrahi saucius) non est passus ille ad-
- Matth. 19. 21. flescens, cui Dominus dicebat: *Si vis perfectus esse, vade, vende quæ habes, & da pauperibus, & habebis thesaurum in calo: & veni, sequere me.* Cùm audisset autem adolescens verbum, abiit tristis: erat enim habens multas possessiones. Voluit DEVS impedimenta remouere perfectionis; noluit adolescens. Cui culpa fuit imputanda? Si non vult abstinere vino podagricus, cur medicum accusat, si ægrotat? Impedimenta autem non solum perfectionis, sed etiam salutis esse opes, perspicuè Christus pronuntiauit illis verbis:
- Matth. 19. 23. *Amen dico vobis, quia diues difficile intrabit in regnum calorum. Et iterum dico vobis: Facilius est camelum per foramen acus transire, quam diuitem intrare in regnum calorum.* Vides impedimentum? & quidem impedimentum grandissimum? Nonnè amens fuit, qui, remouere id volente Christo, illud noluit remoueri? Non fuit autem tantum adolescens ille talis, sed homines quoque innumeri sunt, qui hæc ipsa remoueri à se impedimenta nolunt. Quin innumeri sunt, qui noctes & dies aliud nihil agunt, nisi vt hæc impedimenta adipiscantur. Cui ergo culpatribuenda est, si pereant? Dzo eos monente, cohortante, instigante, vt diuitias contemnant, manibus pedibusque reluctantur. Pereant ergo in periculis, quæ amant. Quid si etiam, sicut cæcus ille puero baculum impegit, quod recto tramite duceret, ita & homines plerique diuinæ bonitati indignantur, si eos incipiat ducere per paupertatem, per tribulationes, quæ est vera calivia? an non tunc impatientes fiunt? an non se à Deo relictos queruntur?

runtur? & non rarò etiam blasphemant? Hoc nempe est ducem suo baculo percutere. I, suade Euclioni eleemosynas, homini pecunià in superbiam abutenti, vt omnia deferat, & nudus nudum IESVM sequatur, an non te cachinnis excipiet? Idem illi tales Deo faciunt quotidie. An non irascatur? an non tandem dicat? *Quia vocavi, & renuistis: extendi manum meam, & non fuit, qui aspiceret. Despexistis omnes consilium meum, & increpationes meas neglexistis. Ego quoque, in interitu vestro ridebo, & subsannabo, cum vobis id, quod timebatis, aduenerit. Cum irruerit repentina calamitas, & interitus, quasi tempestas ingruerit: quando venerit super vos tribulatio & angustia. Tunc inuocabunt me, & non exaudiam: manè consurgent, & non inuenient me: eò quòd exosam habuerint disciplinam, & timorem Domini non susceperint, nec acquirerint consilio meo, & detraxerint vniuersè correptioni meæ. Comedent igitur fructus via sua, suisq; consilijs saturabuntur.* Prou. 1. 24.

Tot laqueis mundus est plenus, tot periculis oblitus, tot sagittis volancibus refertus, vt, nisi hominem Deus *scuto bonæ voluntatis* assiduè protegat, actum sit de eo. Nam vt de discrimine vitæ, de tot insidijs mortis taceam, quid non efficeret Orcus, si non diuina cohiberetur potestate? quot occasiones quotidie feruntur? jam Mundus adularis, jam corpus lasciuens, jam mille Sirenes, mille Charybdes insidiantur: quoties caperemur, si diuina protectio vel illa non impediret, vel sua ope nos non corroboraret? Sicut enim contra miluum gallina, cristata mater, pullos protegit; ita & Deus hominibus facit. Vnde Psalter ait: *sub umbra alarum tuarum protege me.* Sed nolunt plurimi mortales protegi; quod Christus illis obiecit, cum diceret ad Ierusalem: *Quoties volui congregare filios tuos, quemadmodum gallina congregat pullos suos sub alas, & noluisti? Quæ pœna sequitur? Ecce relinquetur vobis domus vestra deserta.* Quid enim? an non cesset tandem gallina protegere pullos, accipitri obuiam, ex alarum securitate, procurentes? Et quidem pulli tam stolidi non sunt, vt deserant protegentem; homines autem vsque adeò sunt vecordes, vt Deum protegere volentem etiam contempnant. Si oues in pastorem insilirent, si vectores nauclerum vellent de puppi præcipitare; quid vel opilioni, vel nauarcho esset faciendum? Matth. 23. 37.